

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 83/07-17

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 30. mája 2007 predbežne prerokoval sťažnosť J. B., D., vo veci namietaného porušenia základného práva na prerokovanie vecí bez zbytočných prieťahov zaručeného v čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky postupom Okresného súdu Bratislava I v konaní vedenom pod sp. zn. 16 C 98/05 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť J. B. o d m i e t a ako zjavne neopodstatnenú.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 15. novembra 2006 doručená sťažnosť J. B., D. (ďalej len „sťažovateľ“), ktorou namietal porušenie svojho základného práva na prerokovanie vecí bez zbytočných prieťahov zaručeného v čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) postupom Okresného súdu Bratislava I (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 16 C 98/05.

Zo sťažnosti a jej príloh vyplýva, že sťažovateľ podal 31. marca 2005 okresnému súdu proti Fakultnej nemocnici ... (ďalej len „žalovaná“), návrh označený ako „*Nesprávny*

chirurgický operačný zákrok pri odstraňovaní výrastku na krku s požiadavkou na odškodné s bolestným a úhradu nápravného fi. Operačného zákroku“.

Konanie je vedené pod sp. zn. 16 C 98/05. Podľa názoru sťažovateľa v napadnutom konaní okresného súdu vznikajú zbytočné priesťahy, pretože *„doposiaľ nebolo vo veci na prvostupňovom súde rozhodnuté a ani sa nekonalo prvé pojednávanie na súde“*.

Sťažovateľ poukázal aj na to, že pred podaním tejto sťažnosti vyčerpal aj právny prostriedok nápravy podľa § 62 a nasl. zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov, pretože 15. septembra 2006 podal predsedovi okresného súdu *„sťažnosť na priesťahy v súdnom konaní“*, avšak ten jeho sťažnosť *„vyhodnotil ako nedôvodnú“*.

Sťažovateľ sa v konaní pred ústavným súdom domáha toho:

„1. aby ústavný súd prijal také rozhodnutie, ktoré zabezpečí na okresnom súde také konanie a postup, aby nebolo porušované moje občianske ústavné právo na spravodlivé súdne konanie, ktorým je konanie bez priesťahov v súdnom konaní,

2. aby svojím rozhodnutím ústavný súd zaviazal okresný súd, proti ktorému sťažnosť smeruje vyplatiť mi zadosťučinenie vo výške 50 000,- Sk (...).“

Sťažovateľ vo svojej sťažnosti síce neoznačil články ústavy, v ktorých sú zaručené základné práva, ktorých porušenie žiadal vysloviť, avšak z obsahu sťažnosti a formulácie jeho požiadaviek vyplýva, že namietal porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priesťahov zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy.

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa čl. 127 ods. 2 ústavy ak ústavný súd vyhovie sťažnosti, svojím rozhodnutím vysloví, že právoplatným rozhodnutím, opatrením alebo iným zásahom boli porušené práva alebo slobody podľa odseku 1, a zruší také rozhodnutie, opatrenie alebo iný zásah.

Podľa čl. 127 ods. 3 ústavy ústavný súd môže svojím rozhodnutím, ktorým vyhovie sťažnosti, priznať tomu, koho práva podľa odseku 1 boli porušené, primerané finančné zadost'učinenie.

Podľa čl. 48 ods. 2 ústavy každý má právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných priet'ahov (...).

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na ktorých prerokovanie nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú zákonom predpísané náležitosti, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

O zjavne neopodstatnený návrh ide vtedy, ak ústavný súd pri jeho predbežnom prerokovaní nezistí žiadnu možnosť porušenia označeného základného práva alebo slobody, realnosť ktorej by mohol posúdiť po jeho prijatí na ďalšie konanie. Inými slovami, ústavný súd môže pri predbežnom prerokovaní odmietnuť taký návrh, ktorý sa na prvý pohľad a bez najmenej pochybnosti javí ako neopodstatnený (I. ÚS 117/05, I. ÚS 225/05).

Sťažovateľ namietal porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 16 C 98/05.

Z prehľadu procesných úkonov, ktoré vyplývajú zo súdneho spisu sp. zn. 16 C 98/05 je zrejmé, že konanie sa začalo na okresnom súde podaním nekvalifikovaného návrhu sťažovateľa 5. apríla 2005. Dňa 20. mája 2005 okresný súd vyzval sťažovateľa, aby dokladoval svoje zárobkové, sociálne a majetkové pomery, keďže zároveň pri podaní návrhu žiadal o oslobodenie od súdneho poplatku a o ustanovenie právneho zástupcu. Sťažovateľ predložil požadované doklady 14. júna 2005 a 23. júna 2005 doručil okresnému súdu podanie, ktorým rozšíril pôvodnú žalobu „o náhradu škody“. Dňa 16. septembra 2005 okresný súd vydal uznesenie č. k. 16 C 98/05-19, ktorým priznal sťažovateľovi oslobodenie od súdneho poplatku a ustanovil mu právneho zástupcu. Dňa 18. januára 2006 okresný súd vydal uznesenie č. k. 16 C 98/05-27, ktorým pripustil zmenu petitu a uznesenie č. k. 16 C 98/05-28, ktorým uložil žalovanej vyjadriť sa k žalobe v lehote 30 dní. Dňa 20. februára 2006 žalovaná doručila okresnému súdu vyjadrenie k žalobe a zároveň navrhla, aby do konania vstúpila ako vedľajší účastník A., a. s. (ďalej len ako „vedľajší účastník“). Dňa 3. apríla 2006 okresný súd vydal uznesenie č. k. 16 C 98/05-44, ktorým vyzval žalovanú, aby v lehote 15 dní spresnila označenie vedľajšieho účastníka. Dňa 24. apríla 2006 žalovaná doručila okresnému súdu podanie, ktorým spresnila označenie vedľajšieho účastníka. Dňa 19. mája 2006 okresný súd vyzval sťažovateľa, aby sa v lehote 10 dní vyjadril k návrhu na vstup vedľajšieho účastníka do konania a aby spresnil v akej časti berie svoj návrh z 31. mája 2005 späť. Dňa 31. júla 2006 okresný súd vydal uznesenie č. k. 16 C 98/05-49, ktorým pripustil do konania vedľajšieho účastníka. Dňa 31. júla 2006 okresný súd opätovne vyzval sťažovateľa, aby v lehote 10 dní spresnil v akej časti berie svoj návrh z 31. mája 2005 späť. Dňa 14. novembra 2006 sťažovateľ doručil okresnému súdu podanie označené ako „Rozšírenie žaloby vo veci 16 C 98/05 pre odmietnutie odporúčanej liečby odporkyňou.“.

Z uvedených skutočností vyplýva, že k predĺženiu napadnutého konania podstatne prispel aj samotný sťažovateľ tým, že podal nekvalifikovaný návrh, ktorý postupne

upresňoval, a nie vždy reagoval na výzvu okresného súdu včas. Rovnako k tomu prispela aj potreba dokladovania jeho osobných, majetkových a zárobkových pomerov vzhľadom na žiadosť o oslobodenie od súdnych poplatkov a ustanovenia právneho zástupcu v konaní, k čomu taktiež došlo až po opakovaných výzvach okresného súdu.

Vychádzajúc z uvedeného ústavný súd konštatuje, že sťažovateľ svojím postupom sám znemožnil okresnému súdu plynulo konať, pretože konanie v súlade s čl. 48 ods. 2 ústavy predpokladá tiež žalobný návrh, ktorý spĺňa zákonom ustanovené náležitosti, pričom v danom prípade tieto podmienky splnené neboli (mutatis mutandis I. ÚS 128/03, I. ÚS 252/06).

Z judikatúry ústavného súdu vyplýva, že nie každý zistený prieťah v súdnom konaní má nevyhnutne za následok porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy (II. ÚS 57/01, I. ÚS 46/01, I. ÚS 66/02). Pojem „zbytočné prieťahy“ obsiahnutý v čl. 48 ods. 2 ústavy je pojem autonómny, ktorý možno vykladať a aplikovať predovšetkým materiálne. S ohľadom na konkrétne okolnosti veci sa totiž postup dotknutého súdu nemusí vyznačovať takými významnými prieťahmi, ktoré by bolo možné kvalifikovať ako „zbytočné prieťahy“ v zmysle čl. 48 ods. 2 ústavy (napr. I. ÚS 63/00). Ústavný súd už vo svojich predchádzajúcich rozhodnutiach judikoval, že ojedinelá nečinnosť súdu, hoci aj v trvaní niekoľkých mesiacov sama osebe ešte nemusí zakladať porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy (napr. I. ÚS 42/01). Postup okresného súdu v danej veci sa v napadnutom konaní zjavne nevyznačuje takými významnými prieťahmi, ktoré by bolo možné kvalifikovať ako „zbytočné prieťahy“ v zmysle čl. 48 ods. 2 ústavy.

S ohľadom na uvedené skutočnosti a v súlade so svojou doterajšou rozhodovacou činnosťou preto neprichádza do úvahy, aby ústavný súd mohol postup okresného súdu v označenom konaní po prípadnom prijatí návrhu (sťažnosti) na ďalšie konanie kvalifikovať ako porušenie základného práva sťažovateľa zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy, preto

ústavný súd podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde sťažnosť sťažovateľa odmietol ako zjavne neopodstatnenú.

Ústavný súd nad rámec uvádza, že pokiaľ by v budúcnosti v postupe všeobecného súdu dochádzalo k prietiahom v konaní, sťažovateľovi nič nebráni v tom, aby opätovne podal sťažnosť pre porušenie základných práv a slobôd podľa čl. 127 ústavy.

Vzhľadom na všetky uvedené dôvody ústavný súd podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde v tejto časti rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 30. mája 2007